

La tribuna

'Brexit': i ara què?

La majoria de joves d'entre els 18-24 anys volien quedar-se a la Unió Europea

SÍLVIA

Bonet

Des de dijous estem veient els efectes immediats del *brexit*. Podem veure que la societat britànica es troba totalment polaritzada en un tema clau com és la seva relació amb la UE

Penso que, amb efectes que ningú esperava o tenia contemplat.

A banda de les dimissions del primer ministre, **David Cameron**, i del comissari europeu dels Serveis Financers, **Jonathan Hill**, que eren d'esperar en una societat on la responsabilitat democràtica és troba dintre de la seva cultura, les reaccions de la societat no han deixat d'aparèixer.

Ahir a les xarxes socials es podia seguir el sentiment dels joves britànics, que mostraven frustració pel fet que el vot dels adults més grans determinava de nou el seu futur.

La majoria de joves d'entre els 18-24 anys volien quedar-se a la UE, en canvi els majors de 50 anys han votat de forma clara sortir de la UE.

Això ha provocat el recull de més de dos de milions de signatures en 24 hores a la web del parlament britànic, on es reclama una llei on s'estableixin els mínims que han de disposar els referèndums per poder ser concloents.

Demanen que hi hagi un mínim de participació del 75% i una majoria de vots del 60%.

Penso que és un raonament totalment lògic, es basa, de la mateixa manera que en el món legislatiu, de disposar de majories qualificades per poder donar suport a legislacions o actes que tenen un calat suficient que afecten al model d'estat, o bé perquè alteren els drets i llibertats dels ciutadans.

Perquè el Regne Unit es troba en una situació que la decisió del 51,9% dels ciutadans altera de forma completa el seu model d'estat i els drets i llibertats dels seus ciutadans.

Alguns dels seus territoris que han votat favorables a quedar-se a la UE ara han trobat la justificació per tor-

nar a votar les seves independències, volen quedar-se a la UE.

Potser el *brexit* es convertirà en la desunió del Regne Unit, el que no han aconseguit al llarg dels segles, ara amb una decisió votada dintre dels seu territori provocarà el seu desmembrament.

EXISTEIX el plantejament d'Irlanda del Nord d'unir-se a la República d'Irlanda, i Gibraltar podria estudiar una co-soberania amb el Regne Unit i Espanya per evitar no quedar-se aïllat.

Una situació molt similar a la nostra?

A més, també començaven a aparèixer veus, com la de **Nigel Farage**, li-

Haurem de saber la postura que tenen els altres dos socis de negociacions poder presentar una posició clara a la UE

der de l'UKIP –que havien defensat el sí al *brexit*–, dient que no podrà complir alguna de les seves promeses fetes durant la campanya, reconeix haver comès l'error de dir que la seva sortida de la UE donaria 350 milions de lliures esterlines al Sistema Nacional de Salut, i ara diu que això no ho pot «garantir».

La decepció dels ciutadans pot ser immensa.

Els ha dut a una decisió basada, segurament, en un enfocament equivoccat i amb informacions parcials, poc fiables.

I ara nosaltres com quedem?

D'entrada crec que serà la UE la que estableixi el calendari de negociació, tant de bo es mantingui el que hi ha.

Haurem de saber la postura que tenen els altres dos socis de negociaci-

ons poder presentar una posició clara a la UE.

Com també haurem de seguir de forma molt propera les negociacions que faci la UE amb el Regne Unit.

Potser a més de la nostra presència al COSAC per poder fer seguiment dels afers parlamentaris, també seria bo plantejar-se un grup d'amistat amb el Parlament Europeu.

Hem de veure i fer un seguiment exhaustiu del que passarà en les properes setmanes, qui sap si alguna cosa bona de tot això sortirà per a nosaltres?

Espero que sí. ≡
Consellera General SDP
Gup mixt